

не бѣха накърнени. Заловени пленници разказваха въ какво тежко положение сж били гърцитѣ, какви страшни жертви имъ сж костували последнитѣ боеве.

16 и 17 юли 1913 г.

Завършилъ отлично своята трудна задача полка прекара нощъта на 15 срещу 16 юли на в. Беязъ-Тепе.

За почивка време нѣмаше. Минутитѣ бѣха скъпи и едно забавяне можеше да струва на цѣлиятъ полкъ попадане въ пленъ, затова всички бързаха.

Въ 10 $\frac{1}{2}$ часа сутринъта на 16 Юли, полка отправи своя авангардъ — (4 дружина) къмъ върхътъ „Кавица“ презъ с. Негрево. Следъ 2 часа, противника, който бѣше заелъ височината откри артилерийски огънь по челната колона и тя биде принудена да залегне и запазена отъ гънкитѣ на склона, започна да се движи бавно напредъ.

16 и 13 роти излѣзоха като разузнавателенъ отрядъ и донесоха, че върхътъ се заема отъ около единъ полкъ.

Бавно подъ градъ шрапнели и куршуми настѣпваха къмъ височината ротитѣ отъ 4-а дружина и, едва къмъ 8 часа вечеръта, тѣ успѣха да се приближатъ на 800 крачки до окопитѣ на противника. 5, 6 и 8 роти заеха фронта между 4-а дружина и 49-и п. полкъ.

1-а дружина бѣше полкова подрѣжка, а 2-а зае празното пространство предъ с. Негрево.

Въ това полижение, полка замръкна предъ противника. Рано сутринъта ротитѣ отъ 4-а дружина настѣпиха, за да атакуватъ в. „Кавица“. Но, посрещнати отъ силенъ и кръстосанъ артилерийски огънь тѣ бѣха принудени съ жертви и стѣпка по стѣпка да изминатъ разстоянието, което ги дѣлеше отъ неприятелскитѣ окопи.

Едва къмъ 8 $\frac{1}{2}$ часа 13 и 7 роти успѣха да заематъ височината до в. „Кавица“ на склона, който се спуща къмъ с. Негрево.

Неприятеля се съвземаше. Той правеше гигантски усилия да вземе инициативата отново въ своитѣ рѣце, но не му се удаваше лесно.

7 и 8 роти попаднаха подъ силенъ огънь, които ги принуди да отстъпятъ, и при това отстъпление тѣ дадоха голѣми жертви като повлекоха следъ себе си и 13 рота.

Благодарение на 16-а рота, противника остана само съ заемане височината, която сутринъта бѣше въ 13 и 17 роти. Скоро се намѣсиха ротитѣ отъ 3 Дружина, които бѣха подрѣжка и позицията биде взета.

Последния бой на полка въ 1913 година бѣше и най-тежкиятъ по своитѣ жертви. Паднаха убити подпоручицитѣ: Хайдатовъ Иванъ, Петровъ Рачо и Задгорски Димитъръ заедно съ 28 войници.